

Vlaams
Parlement

vergadering **C230 – LAN16**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 11 mei 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het jumpingevenement op het militair domein in Grobbendonk - 1955 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Lode Ceyssens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over bijkomende maatregelen om de export van Vlaamse paarden verder te stimuleren - 2025 (2010-2011)	6
Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verkeerde labeling van diepvriesvis - 2032 (2010-2011)	11
■	

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het jumpingevenement op het militair domein in Grobbendonk - 1955 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Voorzitter, minister-president, u bent ook de auteur van het Vlaams Actieplan voor de Paardenhouderij. Daarom richt ik mij tot u.

Al verschillende jaren vindt op het militair domein in Grobbendonk een internationaal jumpingevenement plaats. Dit evenement wordt georganiseerd in samenwerking met het 29e bataljon logistiek van het leger. Het heeft een grote internationale uistraling. Jumping Grobbendonk is steeds een van de meest succesvolle internationale jumpingwedstrijden in Vlaanderen geweest. Het kan op een ruime sportieve en publieke belangstelling rekenen. De jumping wordt daar al meer dan 20 jaar georganiseerd.

In 2009 zijn er voor de eerste maal problemen gerezen omdat de jumping georganiseerd werd in de maand mei, midden in het broedseizoen. Mede dankzij de inspanningen van toenmalig Vlaams minister Dirk Van Mechelen heeft Defensie uiteindelijk toch toelating gegeven om deze wedstrijd in mei voor de laatste keer te organiseren, op voorwaarde dat er in de toekomst geen jumping meer georganiseerd zou worden tijdens het broedseizoen. In 2011 werd een aanvraag ingediend om een internationale jumping te organiseren van 26 tot 28 augustus 2011, dus ver buiten het broedseizoen. Deze datum werd door de internationale federatie, Fédération Equestre Internationale (FEI), goedgekeurd. In februari 2011 ontving de organisator echter een weigering vanuit het 4e Regionaal Centrum voor Infrastructuur van Defensie, waarbij gesteld werd: “De negatieve impact van dergelijk evenement op fauna en flora in dit bijzonder waardevol natuurgebied is zo groot dat het niet te verantwoorden valt om nog langer dergelijke activiteiten te laten doorgaan.” Men verwijst ook naar het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB).

Het is dan wel opmerkelijk dat het 29e bataljon zelf publiekgebonden activiteiten organiseert zoals onder andere een motortreffen. Ook de gemeente Grobbendonk mag voor verschillende evenementen gebruikmaken van het militair domein en het terrein wordt ook ter beschikking gesteld als bivakplaats aan jeugdbewegingen.

Minister-president, heeft men aan de hand van objectieve criteria vastgesteld dat een jumping met paarden – wezens die in de natuur voorkomen – schadelijker is dan een motortreffen die niet spontaan in de natuur voorkomen of dan bivakkerende kinderen? In uw Vlaams Actieplan voor de Paardenhouderij pleit u zelf voor het promoten van evenementen rond paarden die in een streek de toeristische identiteit mee vorm kan geven of de uitstraling ervan kan vergroten. Een internationaal jumpingevenement dat al meer dan twintig jaar bestaat, zet Vlaanderen op de kaart. Minister-president, wat denkt u van deze weigering? Bent u bereid om ervoor te zorgen dat de jumping toch kan doorgaan omdat aan de oorspronkelijke bezwaren – niet meer organiseren in het broedseizoen – werd tegemoetgekomen?

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, minister-president, ik heb dit probleem al verschillende keren aangekaart, niet alleen bij u maar vooral bij de minister van Leefmilieu.

Er zijn heel wat verenigingen die vragende partij zijn om te mogen gebruikmaken van de provinciale domeinen, de bossen en de groene delen van steden en gemeenten. Zij worden altijd maar tegengehouden. De jumping is een voorbeeld van nog maar iets dat uit onze bossen zou verdwijnen.

Wij geven veel geld aan het uitbreiden van onze bossen – en daar heb ik geen probleem mee – maar we zouden toch eens moeten nadenken over het mogelijke gebruik van die domeinen en bossen voor andere dingen dan het alleen maar laten groeien van bomen. Ik denk bijvoorbeeld aan crossen, aan paardencrossen, aan fietsen. Waarom zou dat niet kunnen? Men gaat toch geen bomen omver rijden.

Minister-president, ik vraag u om aan te dringen bij uw collega's en vooral bij uw collega van Leefmilieu om heel goed na te denken over de reglementen die ze telkens strenger en strenger maken voor een ander gebruik van de bossen dan alleen maar wandelen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik ken dit dossier vrij goed, want we hebben ook vorige keer zware inspanningen gedaan. Ik ga er ook van uit dat ook collega Van Mechelen daartoe een bijdrage heeft geleverd. Iedereen heeft zich ingespannen om de jumping in Grobbendonk vorige keer te laten plaatsvinden. Ik heb begrepen dat er nadien wat discussie is geweest omdat bepaalde voorwaarden niet waren nageleefd. Ik herinner mij het plaatsen van de vrachtwagens.

Ik ben er natuurlijk een grote voorstander van om zulke evenementen die al een traditie hebben, op een goede manier te laten plaatsvinden. Elke steun en actie die ik kan leveren, zal ik geven en doen. Dat heb ik ook in het verleden gedaan. Er is dus discussie, en dat is de reden waarom dit nog niet is beslecht. Ik zal dit, net zoals vorige keer, ter harte nemen en nagaan hoe we hiervoor een oplossing kunnen vinden.

Vergelijken met motortreffen en bivakkerende kinderen is niet evident. Zo heeft het motortreffen waarvan sprake plaats in het militair kwartier zelf en heeft het dus geen invloed op de bestaande natuur in het algemeen en de aangemelde habitats in het bijzonder. Het bivak voor kinderen is opgenomen in het beheerplan en er zijn duidelijke afspraken gemaakt wat betreft zonering – in de minst kwetsbare zones – en densiteit. De belasting door spelende kinderen is volgens ANB aanvaardbaar in het kader van medegebruik en gastvrijheid in de natuur. Die spelende kinderen op zich vormen geen probleem. Wat belangrijk is, is dat in het kader van een goede verstandhouding tussen de diverse actoren die willen gebruikmaken van het gebied, een aantal voorwaarden en afspraken nageleefd worden met respect voor het gebied.

U vroeg of de jumping kan doorgaan. Ik kan alleen maar zeggen dat ik al initiatieven heb genomen en zal nemen om de jumping daar te laten plaatsvinden. Het heeft ook te maken met de militaire overheden waar Pieter De Crem voor bevoegd is. Het heeft te maken met ANB en met de plaatselijke mensen. Ik ken alle actoren. Ik vind, samen met u, dat we zulke prachtige evenementen met de internationale uitstraling waar u terecht naar verwijst, moeten koesteren en ervoor moeten zorgen dat ze kunnen plaatsvinden.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Het zou inderdaad spijtig zijn, mocht het niet meer kunnen. Ik wil wel de aandacht trekken op de datum, namelijk eind augustus. Er moet dus vrij snel uitsluitsel komen, wil die organisatie nog mogelijk zijn.

Wat het verleden betreft, vind ik het volkomen terecht dat men in een natuurgebied voorwaarden oplegt. Maar het enige wat ik in het dossier kan terugvinden, is dat er de vorige keer een bezwaar was omwille van het broedseizoen. Aan dat bezwaar is tegemoetgekomen, maar nu vindt men iets anders uit.

U zegt dat het motortreffen in het militaire kwartier zelf plaatsvindt, maar u weet ook dat je een jumping evenzeer kunt organiseren op een plaats die niet invasief is in dat bos. Het is geen cross of een military, waar de heer Callens naar verwijst. Men moet helemaal niet in die bossen gaan rijden. Men moet enkel voldoende plaats hebben om de jumping te organiseren, voor een oefenterrein en voor een plaats om de wagens te zetten en de paarden op te tuigen.

Als een motortreffen kan, moet dit ook kunnen. Ik hoop dat u slaagt in uw opzet. Misschien kunt u het best rechtstreeks met het leger praten in plaats van met uw collega, want ik heb de indruk dat die niet altijd goed overeenkomen. (*Gelach*)

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, ik ben een beetje verbaasd dat zo'n specifiek dossier hier in de commissie besproken wordt. Ik zou het verhaal graag in een wat ruimer kader zien. Het gaat hier over het medegebruik van heel wat terreinen die in overheidshanden zijn. We spreken dan evengoed over bossen als over militaire domeinen. Er zijn momenteel wel meer militaire domeinen die gebruikt worden voor evenementen.

Minister-president, ik heb de ervaring dat dergelijke zaken na goed overleg meestal kunnen plaatsvinden. Er worden dan eventueel ook flankerende maatregelen getroffen om de impact te verminderen. Kan er ook eens onderzocht worden of een aantal activiteiten geclusterd besproken kunnen worden? Bijvoorbeeld voor mountainbikeparcoursen en -wedstrijden wordt er soms gebundeld advies gevraagd. Als die met een aantal voorwaarden rekening houden, kunnen die doorgaans ook op een positief advies rekenen.

Dat zou de procedure kunnen vereenvoudigen voor verenigingen of mensen die een aanvraag indienen. Iedereen weet dan ook waarmee rekening te houden. Nu moet elke vereniging op zichzelf uitzoeken welke procedures ze moet volgen enzovoort. Het zou een vereenvoudiging kunnen zijn voor verenigingen die in bossen of domeinen bepaalde activiteiten organiseren. Is dat ook mogelijk voor ruitwedstrijden?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Moerman, ik ken het dossier zeer goed. ANB heeft een aantal jaren na elkaar vastgesteld dat de voorwaarden niet zijn nageleefd. Er was een negatieve impact op de vegetatie en de gemaakte afspraken zouden niet zijn nageleefd door de organisator. Dat is de reden waarom ANB negatief staat tegenover die jumping. Ik zal een initiatief nemen om dat uit te praten. We moeten daar inderdaad geen weken laten overgaan, want dan is het kalf sowieso verdrongen.

Een jumping moet je inderdaad niet in het bos houden, mevrouw Moerman. Dat is niet het punt. Maar volgens ANB en de mensen aldaar waren er negatieve gevolgen voor de vegetatie. We zullen dat allemaal bekijken en bediscussiëren. Hopelijk kunnen we dan vrij snel landen. Ik zal mijn gewicht in de schaal werpen om tot een oplossing te komen.

Mevrouw Rombouts, ik zit hier als minister van Landbouw. De paardenhouderij is een van de zaken die ik ter harte neem, ook vanuit het Plattelandsbeleid. Voor andere sporten in bossen en natuurgebieden kunt u zich het best richten tot minister Schauvliege of, als het sportevenementen betreft, tot minister Muyters. U weet waar de bevoegdheden liggen.

Ik heb er geen probleem mee om eens op een globale manier te bekijken welke activiteiten in de paardenhouderij plaatsvinden in natuurgebieden en militaire domeinen. Als we nu met een probleem geconfronteerd worden, lossen we dat op. Ik heb er geen enkel probleem mee om dat wat algemener te plaatsen en eens te bekijken of er specifieke beslissingen genomen moeten worden. Ik heb echter geen kennis van andere problemen met de paardenhouderij naast de jumping van Grobbendonk. Ik wil mij daar wel over informeren. Er zijn ook andere jumpings die niet plaatsvinden in natuurgebieden, zoals de jumping van Antwerpen, die in het havengebied plaatsvindt, de jumping van Mechelen enzovoort.

Ik heb er dus geen enkel probleem mee om het debat ruimer te trekken. De mensen van het Paardenloket kunnen ook eens nagaan of daaromtrent een beleidsinitiatief genomen moet worden.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister-president, als de overheid een beslissing neemt, heeft zij altijd een motivatieplicht. Ik heb hier een kopie van de brief van de luitenant-kolonel-stafbrevehouder-directeur van het 4e Regionaal Centrum voor Infrastructuur, de heer Van Reckem, aan de organisatoren. Daarin wordt meegedeeld dat geen gunstig gevolg kan worden gegeven, maar er is geen sprake van de motivatie die u zonet gegeven hebt en die door Natuur en Bos zou zijn meegedeeld, namelijk dat de opgelegde voorwaarden niet zijn nageleefd. In deze brief zegt men enkel dat de negatieve impact op de fauna en flora zo groot is dat het niet te verantwoorden valt om nog langer dergelijke activiteiten te laten plaatsvinden. Dat is eigenlijk een principiële houding en heeft niets te maken met een concreet dossier waarin afspraken werden gemaakt die niet werden nageleefd.

Als u de mensen rond de tafel zet, is het misschien goed dat men daar ook eens over spreekt.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Minister-president, ik ken een aantal verenigingen die systematisch in overleg moeten gaan als ze iets willen organiseren.. Ik merk ook dat een aantal organisaties soms afstappen, omdat het te moeilijk wordt. Vandaar mijn vraag of er daarover een onderzoek zou kunnen komen vanuit het Paardenloket.

Minister-president Kris Peeters: Ik ben afgelopen weekend nog naar een activiteit geweest van de Landelijke Rijverenigingen (LRV). Los van de discussie over natuurgebieden is het blijkbaar ook steeds moeilijker om landbouwers ervan te overtuigen om hun landbouwgrond gedurende een paar dagen of een week ter beschikking te stellen. Na zo'n activiteit, met honderden paarden, wagens enzovoort, stelt men natuurlijk ook vast dat men met een andere situatie zit qua landbouwgrond dan voordien.

Een van de vragen voor de toekomst is of wij landbouwers nog zullen kunnen overtuigen om daarin mee te stappen. Godzijdank is dat nu nog altijd het geval, maar ik vermoed dat dat steeds moeilijker zal worden.

We zullen dat alles eens in kaart proberen te brengen, samen met het Paardenloket. En ik hoop, mevrouw Moerman, dat we in augustus samen naar Grobbendonk kunnen gaan.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts, normaal gezien kan het inderdaad niet dat er over individuele gebeurtenissen of evenementen een vraag wordt gesteld in de commissie, maar aangezien deze vraag duidelijk verder ging en een afwegingskader vroeg over wat wel en niet kan in natuurgebieden, en aangezien de minister-president als minister voor Plattelandsbeleid in deze zaak ook geëngageerd is, hebben we dit wel toegelaten als vraag om uitleg, maar niet als interpellatie, wat oorspronkelijk de vraag was.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Lode Ceyskens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over bijkomende maatregelen om de export van Vlaamse paarden verder te stimuleren - 2025 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Minister-president, 'paarden uit Vlaanderen', dat klinkt onderhand bijna hetzelfde als 'tulpen uit Amsterdam'. Het is een exportproduct bij uitstek geworden. We mogen met de nodige trots zeggen dat de Belgische Warmbloed Paarden (BWP), die de afgelopen jaren heel hoog hebben gestaan in alle internationale rankings, voor het grootste deel op Vlaamse bodem gefokt zijn.

Het hebben van een paard is echter niet meteen een primaire behoefte. Paarden zijn veeleer een luxeproduct. De economische crisis heeft zich dan ook heel sterk doen gevoelen in de paardensector. De handel is de voorbije jaren drastisch achteruitgegaan, om niet te zeggen dat hij bijna is stilgevallen. Heel veel stallen zitten op dit moment dan ook overvol.

Met het opnieuw aantrekken van de economie komt evenwel ook hier de handel weer op gang. Dit is dan ook het moment om de export van onze paarden maximaal te ondersteunen. Ik wil daarbij een drietal zaken aankaarten, minister-president.

Om te beginnen brengt het fokken van topproducten het fokken van veel paarden met zich mee. Toppaarden als Vigo en Darco waren uiteindelijk de juweeltjes uit een heel brede fokkerij, maar ook die andere, goede producten moeten verkocht kunnen worden. Daarom kijkt men in Vlaanderen ook steeds meer reikhalzend uit naar de afzetmarkt China. Momenteel is er nog geen handelsprotocol tussen België en China, maar ik heb onlangs begrepen dat u de opmaak van een dergelijk protocol vanuit Vlaanderen opvolgt.

Ik heb een aantal BWP-ambassadeurs opgesomd: Darco, Parco, Otterongo, Vigo, Winning Mood. Die paarden konden in het verleden heel duidelijk tonen dat ze BWP'ers waren zodra ze in de ring kwamen, namelijk door hun brandmerk. Dat brandmerken is intussen echter gestopt in België. Dat geeft ons een zeker concurrentieel nadeel, gelet op het feit dat in andere grote paardenlanden, zoals Duitsland en Frankrijk, nog altijd gebrandmerkt wordt of het debat er nog volop loopt.

Verder moeten er mijns inziens nog extra inspanningen gebeuren op het vlak van promotie. Ik stel vast dat bijvoorbeeld het BWP-stamboek, dat hier in Vlaanderen ongeveer het belangrijkste is, nauwelijks over mogelijkheden beschikt om aanwezig te zijn op grote internationale gebeurtenissen op eigen bodem. In Zangersheide kunnen ze bijvoorbeeld niet aanwezig zijn. In Lummen kunnen ze wel aanwezig zijn, maar enkel dankzij de goodwill van de organisatie.

Daarnaast stel ik vast dat Stud-book sBs de middelen heeft om op activiteiten van het BWP in Vlaanderen promotie te voeren. Hoewel het allemaal zo grondgebonden niet is, is Stud-book sBs veeleer de Waalse tegenhanger. Ik vind dit in elk geval een eigenaardige situatie.

Dit zijn drie elementen die een rol spelen. Er moet een handelsprotocol met een groot potentieel exportland komen. Het eventuele concurrentienadeel moet worden weggewerkt. Het BWP moet minstens aanwezig kunnen zijn op de grote internationale evenementen op eigen bodem. Dit zijn sleutelfactoren om de export van onze Vlaamse paarden verder uit te bouwen.

Minister-president, kunt u me een stand geven van de onderhandelingen met betrekking tot het handelsprotocol met China? Wat zijn de mogelijke struikelblokken? Onlangs heeft een Europees arrest de btw op de verkoop van paarden binnen de EU gelijkgeschakeld. Spijtig genoeg is de btw nu 21 procent en niet 6 procent, maar het gaat tenminste om een gelijkschakeling. Is de tijd nog niet rijp om een initiatief te nemen om ook in verband met het brandmerken minstens binnen de EU naar een uniforme regeling te gaan? In Duitsland woedt het debat volop. Er zijn zelfs al publieke acties geweest. Is chippen of brandmerken nu het diervriendelijkst? Als dit debat in een dergelijk groot paardenland wordt gevoerd, is het misschien het moment om te kijken hoe we dit binnen de contouren van de EU regelen. Bent u bereid te onderzoeken hoe eventueel bijkomende middelen kunnen worden vrijgemaakt om de Vlaamse paarden te promoten?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, de heer Ceyssens heeft enkele zeer pertinente vragen gesteld. In mei 2010 zijn we naar China gereisd. We hebben toen ook een beperkte delegatie uit de sector van de paardenhouderij en -fokkerij meegenomen. Die mensen hebben diverse organisaties en sportfederaties een toelichting gegeven over onze stamboeken, een gegeven waar we zeer fier op zijn, en over de resultaten die door onze paarden worden neergezet.

Er is zeker interesse in China. China is een enorm groot land dat enorm veel perspectieven biedt en potentieel inhoudt. Een van de knelpunten bestaat echter uit het ontbreken van een handelsprotocol voor paarden tussen China en België. De Chinese sportfederaties zijn erop gebrand de jumping- en dressuursport in hun land naar een hoger niveau te tillen. Ze hebben ingezien dat het heel wat tijd zou vergen de fokkerij zelf op zich te nemen. Ze willen in een keer een grote sprong maken. Zo kennen we de Chinezen. Bijgevolg willen ze paarden importeren. De vraag naar topsportpaarden is in elk geval groot. Vlaanderen kan, indien de vraag er is, dergelijke paarden leveren.

Aangezien er momenteel geen handelsprotocol is, kunnen onze paarden China spijtig genoeg slechts zeer moeizaam bereiken. Als ze er al geraken, verloopt dit via vele omwegen. Ik wil dan ook het belang van een handelsprotocol tussen België en China onderstrepen.

In opvolging van het bezoek van vorig jaar hebben het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) en de Agriculture Quarantine Service Inspection of China (AQSIQ) ondertussen een ontwerp van handelsprotocol uitgewisseld. Beide zijden hebben aanpassingen doorgevoerd.

De volgende stap bestaat erin dat een Chinese sanitaire delegatie naar België komt. De uitnodiging is al vertrokken. Ik ben zeer blij dat de vzw Belgische Confederatie van het Paard (BCP) zich ertoe heeft geëngageerd alle kosten voor de ontvangst van de Chinese delegatie ten laste te nemen. De BCP heeft, in samenspraak met het FAVV, een programma voor de sanitaire delegatie opgesteld. De delegatie zal op het terrein nagaan of de inhoud van het protocol ook concreet kan worden gerealiseerd.

Het is nu wachten op een antwoord uit China. Hopelijk zullen onze paarden op korte termijn in volle galop de ondertussen in China zeer gegeerde Conferenceperen achterna gaan. Er zijn stappen gezet. De uitnodiging is vertrokken. De Chinezen moeten naar hier komen. Ik ben ervan overtuigd dat er geen problemen zullen worden opgeworpen en dat het handelsprotocol zal worden goedgekeurd.

Ik heb trouwens begrepen dat de organisatoren van de Jumping Antwerpen hier wildenthousiast naar uitkijken. Dit is misschien het onderwerp van een heel andere vraag om uitleg.

De problematiek van de gebrandmerkte paarden is eveneens van groot belang. Recent heeft het Hof van Cassatie zich uitgesproken over een zaak die door minister Onkelinx aangehangig was gemaakt. Het Hof van Cassatie heeft een arrest van het hof van beroep in Brussel gecasseerd. In dat arrest oordeelde het hof van beroep dat in het buitenland gebrandmerkte paarden zonder problemen aan wedstrijden in België kunnen deelnemen. Nu het Hof van Cassatie dit arrest heeft verbroken, zou het hof van beroep kunnen beslissen dat paarden die in België zijn gebrandmerkt niet aan wedstrijden mogen deelnemen. In dat geval wordt al het werk dat we hier hebben verricht zwaar gehypothekerd.

Dit is een terechte bekommernis. De mensen van Zangersheide hebben dit ter harte genomen. Ik kan dit voor de volle 100 procent ondersteunen. Er moet een Europese aanpak tot stand komen.

Zoals vaak het geval is, is dit niet volstrekt onze bevoegdheid. De federale minister van Volksgezondheid is hiervoor bevoegd. Ingevolge een koninklijk besluit van 17 mei 2001 betreffende de toegestane ingrepen bij gewervelde dieren met het oog op het nutsgebruik van de dieren of de beperking van de voortplanting van de diersoort, is het brandmerken van paarden, ezels en pony's in België sinds 1 oktober 2001 verboden. Dit koninklijk besluit is een uitvoeringsbesluit van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren.

De Europese regelgeving laat het brandmerken echter toe in functie van de identificatie van dieren. Dit betekent dat het van de EU mag en van de Belgische overheid niet mag. Als we nog een stap verder zouden gaan en het hof van beroep zou beslissen dat gebrandmerkte

paarden uit andere landen hier niet mogen optreden, zitten we helemaal in de rats. Ik zal dit in elk geval ter harte nemen. Ik zal de federale regering hierop attent maken en ik zal ook binnen de EU initiatieven nemen. Een level playing field is zeer belangrijk.

De heer Ceyssens heeft in dit verband naar de btw-problematiek verwezen. Ik had ook liever een tarief van 6 procent gezien. Een gelijkgeschakeld tarief van 21 procent is in elk geval beter dan 6 procent voor sommigen en 21 procent voor anderen. Het gaat hier in elk geval om een gelijkaardig probleem. Indien het in sommige landen mag en in andere landen niet mag, lijkt het me belangrijk een level playing field tot stand te brengen. Indien het overal niet mag, moeten andere landen hun wetgeving aanpassen.

België kent voornamelijk een dynamiek vanuit Vlaanderen. Dit heeft vooral betrekking op de paardenhouderij. Ik zal er alles aan doen om dit niet door dergelijke discussiepunten te laten hypothekeren. De problemen komen soms uit een verrassende hoek. Indien gebrandmerkte paarden niet meer zouden mogen deelnemen, is de vraag of we nog jumpings en dergelijke evenementen kunnen organiseren. Het aantal deelnemers zou immers drastisch dalen.

Tot slot is me gevraagd bijkomende middelen vrij te maken om de Vlaamse paarden te promoten. Ik wil er in dit verband op wijzen dat het Vlaams Paardenloket met de Stichting voor Paarden in Nood een prachtig initiatief heeft genomen. Ik ga ervan uit dat de heer Callens en anderen deze boodschap verder kunnen verspreiden. Een kleine financiële bijdrage kan ertoe leiden dat verwaarloosde en in beslag genomen paarden kunnen worden verzorgd.

Ik hoop dat wij dat allemaal uitdragen en aan notarissen en anderen duidelijk maken dat het een prachtig initiatief is. De voorzitter van het Paardenloket zal het er allicht straks ook over hebben. Ik kan dit alleen maar enthousiast mee uitdragen en persoonlijk een duit in het zakje doen, maar dat zal niet volstaan.

Mijnheer Ceyssens, ik moet u er niet van overtuigen dat wij prachtige dingen hebben. In Kentucky traden 123 paarden aan waarvan 33 van Belgische signatuur waren. Zonder enige schroom mag ik zeggen dat de paarden allemaal in Vlaanderen gekweekt zijn. Het is echt ongelooflijk wat hier gebeurt. Zowel het Belgisch Warmbloed Paard als Zangersheide doen het schitterend.

In oktober is er van 20 tot 29 oktober een nieuwe missie naar China onder prinselijke leiding. We gaan volop na hoe Flanders Investment and Trade (F.I.T.) in opvolging van mijn zending van vorig jaar opnieuw een delegatie kan samenstellen zodat de gelegde contacten kunnen worden verstevigd. Van 27 tot 31 oktober vindt in Shanghai de grootste paardenbeurs van China plaats. Ook dat is een opportuniteit om onze Vlaamse fokkerij onder de internationale aandacht te brengen.

Verder voorzie ik in het najaar in een rondetafel met alle betrokken actoren uit de paardenfokkerij. Het doel daarvan is na te gaan hoe we onze paarden nog meer en beter op de wereldkaart kunnen plaatsen. Afhankelijk van wat uit die rondetafel van initiatieven naar voren komt, zal ik extra middelen vrijmaken.

Er zijn prachtige initiatieven en prachtige paardenfokkerijen. Het is indrukwekkend wat er allemaal gebeurt. Het is belangrijk om de neuzen in dezelfde richting te zetten en niet in gespreide slagorde te handelen.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceyssens: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Na de Vlaamse peren de Vlaamse 'peerden' naar China. Dat is een goede ingesteldheid.

Ik ben ook uitermate verheugd over uw laatste initiatieven met betrekking tot China. Ik wens u bijzonder veel succes.

Ik stel ook vast dat er heel wat te bespreken is met de bevoegde minister van Volksgezondheid. Ik merk minstens drie knelpunten die moeten worden aangekaart bij het

Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV). Het eerste is het handelsprotocol met China. Het FAVV zal een cruciale rol spelen bij de sanitaire delegatie.

Het tweede is er het debat over het brandmerken waar altijd wordt geschermd met dierenwelzijn. Europa laat wel brandmerken toe in het kader van identificatie. In België gebruiken we een chip om de paarden te identificeren. Men moet zich eens de vraag stellen wat op termijn het meest diervriendelijk is. Een brandmerk dat eenmalig pijn heeft gedaan? Of een chip die in de nek onder de huid wordt ingeplant, maar die in de bloedbaan kan terechtkomen of die complicaties kan veroorzaken? Ik denk dat een brandmerk misschien diervriendelijker zou kunnen zijn dan een chip.

Ten slotte is er de stichting SOS Horse voor verwaarloosde paarden. Ik vind het een bijzonder lovenswaardig initiatief, maar we moeten misschien ook eens nagaan wat de oorzaak van de verwaarlozing is. Ik denk dat er destijds een fout is gemaakt bij de nieuwe sanitaire afspraken rond paarden. Een paard moet worden geregistreerd als sportpaard of als slachtpaard. Een paard dat als sportpaard wordt geregistreerd en medicijnen krijgt, mag nooit meer worden geslacht. Paarden die dus verloren zijn voor de sport of voor de fokkerij – en dat is vandaag het merendeel van de paarden –, kunnen dus nergens terecht. Vroeger werden die paarden geslacht. Het kan barbaars klinken, maar ik zie nog altijd liever een paard dat geslacht wordt dan een paard dat ergens in een weiland staat te verkommeren.

Er zijn dus vandaag een heleboel paarden die niet meer kunnen worden geslacht. Het FAVV zou een regeling kunnen uitwerken waarbij na een duidelijke wachttijd – zodat er geen gevaar meer is voor menselijke consumptie – paarden toch geslacht kunnen worden zodat het probleem voor een groot deel is opgelost.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Ik wil het even hebben over het economisch aspect. Een vijftal jaren geleden was er bij de voorganger van F.I.T. en ook bij F.I.T. zelf iemand die dit aspect sectorieel opvolgde. F.I.T. is autonoom en wordt bestuurd door het bedrijfsleven, dat zeer goed zou moeten weten wat het doet. Ze hebben die functie afgeschaft. Het zou misschien niet onnuttig zijn om met F.I.T. eens na te gaan op welke manier ze nu de sector van de paardenfokkerij en de export opvolgen en hoe dat wordt georganiseerd, zonder dat men raakt aan de autonomie van het bedrijfsleven. Maar die mensen vertegenwoordigen allemaal ook maar een sector en misschien komen de paarden wel wat in de verdrukking.

De heer Jos De Meyer: Minister-president, ik wil zelf even ingaan op paarden in nood. Ik denk dat het initiatief uitermate belangrijk is. Sporttakken die succesvol zijn, krijgen veel navolging. Ik heb soms de indruk dat te veel mensen paarden kopen zonder dat ze alle consequenties kennen. Ik denk soms dat er te veel paarden in Vlaanderen zijn. Als je, naast de top, de kwaliteit van sommige paarden ziet, dan is het evident dat men die nog moeilijk op de markt kwijt geraakt en dan is het evident dat er geen potentiële kopers zijn, met alle jammerlijke gevolgen van dien.

Misschien moet men ook mensen sterker sensibiliseren om geen paarden te houden als ze het niet aankunnen. Zo kan veel dierenleed maar ook menselijke zorgen zoals financiële zorgen, voorkomen worden.

Minister-president Kris Peeters: De mensen van het Vlaams Paardenloket zullen er straks met meer kennis op kunnen reageren. Er is een tijd geweest dat er meer varkens dan Vlamingen waren. Dat is nu aangepast. Als er nu te veel paarden zijn, dan heb ik dat liever dan te veel varkens.

Voorzitter, ik denk niet dat het probleem is dat er te veel paarden zouden zijn. Het eerste probleem is – en daar hebt u ook naar verwezen – dat de eigenaar van een paard een grote verantwoordelijkheid op zich neemt bij de aankoop van dat paard. Het Vlaams Paardenloket heeft brochures opgemaakt zodat iemand die een paard wil kopen, dat met kennis van zaken

doet en weet dat hij een verantwoordelijkheid neemt die twintig of dertig jaar zal duren. Het is iets anders dan een fiets of een motorfiets kopen.

Godzijdank zou ik zeggen, is de verwaarlozing en de inbeslagname van paarden een heel kleine fractie van het totaal aantal paarden in Vlaanderen. Ik geloof dat er 120.000 of 150.000 paarden zijn. Het gaat niet op om wildenthousiast over onze toppaarden en onze mooie paardensector te spreken als we ook niet bezorgd zouden zijn over de onderkant van deze markt, zijnde het beperkt aantal verwaarloosde paarden.

Ik ben zelf naar de Old Horses Lodge in Laarne afgezakt. Ik heb daar weinig sportpaarden gezien. Het gaat over paarden waarvan de eigenaars overlijden, de erfgenamen maken ruzie en het paard wordt aan zijn lot overgelaten. Het gaat over pony's waarvan de hoeven niet worden verzorgd. Ik heb daar paarden gezien die constant met pijn door het leven moeten gaan. De vraag is of slachten dan geen betere oplossing is dan die paarden te laten afzien.

Er kan straks nog dieper worden ingegaan op de problematiek. De stichting verzamelt geld, en dat geld wordt dan oordeelkundig overgemaakt aan opvangcentra, op voorwaarde dat aan een aantal criteria is voldaan. Want ook daar zijn er cowboys, die de paarden nadien doorverkopen en daar een winstgevende activiteit rond ontwikkelen. Daar zal ook een kwaliteitscontrole rond gebeuren. We kunnen daar straks verder op ingaan tijdens de gedachtewisseling.

Mevrouw Moerman, u verwees naar F.I.T. Het is altijd gezond om duidelijk te maken dat hier opportuniteiten aanwezig zijn. Als er een opportuniteit is om te exporteren, moet men dat ter harte nemen. Ik heb ook begrepen dat F.I.T. daar gevoelig voor is. Zij hebben ook gezien dat daar een markt in zit. De vraag is dan hoe we dat concretiseren, door iemand een speciale opdracht te geven of door met de sector samen te werken. Mensen met heel grote kennis inzake de paardenfokkerij hebben mij vergezeld naar China. Zij hebben ook een leeftijd bereikt waarop ze wat meer tijd hebben om zich daar volledig in te werpen en dat te organiseren. Dat zijn de beste werknemers die we kunnen hebben om de paardenhouderij in China en andere delen van de wereld te verkopen.

Dat zijn de modaliteiten. Het is het resultaat dat telt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verkeerde labeling van diepvriesvis - 2032 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister-president, uit een onderzoek van de milieuorganisatie Greenpeace in samenwerking met de krant The Sunday Times blijkt dat zo'n 6 procent van de diepgevroren vis in Britse supermarkten niet de soort is die op de verpakking vermeld staat. Beschermde vissoorten worden als commerciële vis verkocht, of goedkopere soorten worden als dure varianten verkocht.

De studie suggereert dat er veel vis wordt gevangen en op de markt wordt gebracht zonder dat er rekening wordt gehouden met de opgelegde quota. Dat ondermijnt de bescherming en het beheer van de bedreigde vissoorten.

Bij diepvriesvis van het Duitse merk Lidl bleek een kwart van de diepvriesvis verkeerd gelabeld. Ook hier in Vlaanderen gebeurt dat. Ik ben zelf eens in een aantal zaken gaan kijken en kwam daar tot enkele rare vaststellingen. In Frankrijk sprak men vorig jaar over 38 procent verkeerde benamingen in de supermarkten, en in Zwitserland bleek vorig jaar één vis op de vier verkocht onder een valse naam. Ik vind dat frauduleus. Het is een ernstige inbreuk.

Dit is voor een stuk ook werk voor het Federaal Voedselagentschap en enkele andere instanties, maar aangezien u minister van Visserij bent, leek het mij niet onbelangrijk voor de visserijsector om de vraag hier te stellen. Het heeft tenslotte ook te maken met geloofwaardigheid. De vissers zijn niet gelukkig met deze situatie. Zij willen zo'n smet niet op hun naam, waar ze zelf niets aan kunnen doen.

Minister, bent u op de hoogte van het feit dat er in Vlaanderen vis verkeerd gelabeld wordt? Welke maatregelen kunnen worden genomen om dit te voorkomen? Staan er eventueel ook straffen op? Op welke manier worden kwaliteitscontroles uitgevoerd om verkeerde labeling op te sporen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, het is spijtig genoeg een antwoord dat regelmatig terugkomt, maar wij en onze vissers doen grote inspanningen om kwaliteitsproducten op de markt te brengen. Als natuurlijk bij de labeling niet de juiste benaming wordt gebruikt, dan wordt het beleid en de zorgvuldige kwaliteitsbewaking met de voeten getreden. Tot mijn grote spijt is dit een federale materie. Wij doen er alles aan om de kwaliteit te garanderen, maar de beslissing over een juiste benaming is de bevoegdheid van een ander niveau, met alle gevolgen van dien.

Ik ben ervan op de hoogte en ik doe er alles aan opdat wat onze vissers uit de zee halen, zeer kwaliteitsvol zou zijn en opdat de consument zeer correct wordt geïnformeerd.

In België bestaat sinds 7 augustus 1996 een koninklijk besluit betreffende de reglementering van de benamingen van visserijproducten en verwerkte visserijproducten. Labeling wordt onder meer bekeken door de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie, Dienst Consumentenveiligheid. Voor visserij krijgt het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) regelmatig vragen van bedrijven om hun aangekochte producten te controleren op authenticiteit. Het ILVO beschikt over de technologie om verwerkte en onverwerkte visserij- en aquacultuurproducten te screenen. De techniek is gebaseerd op genetisch onderzoek en laat toe om bereidingen te analyseren op hun samenstelling.

Het ILVO heeft in de loop van de voorbije jaren een uitgebreide referentiedatabank opgesteld, en die wordt regelmatig aangevuld met ingevoerde producten die dikwijls uit exotische locaties komen. Ook consumentenorganisaties zoals Test-Aankoop laten testen doen op authenticiteit van visserij- en aquacultuurproducten. Recent heeft het ILVO, in opdracht van Test-Aankoop, analyses uitgevoerd op visfilets die werden aangeboden als kabeljauw in 43 restaurants, verspreid over België. Er werd geen enkel geval van fraude vastgesteld. De resultaten van dit onderzoek werden op 4 april 2011 gepubliceerd door Test-Aankoop. Wij hebben met het ILVO dus heel wat knowhow in huis, maar de labeling is een federale bevoegdheid. Bij invoer kan de douane verzoeken om een analyse te doen in het kader van vermoedens van belastingfraude.

U vroeg op welke manier kwaliteitscontroles worden uitgevoerd om verkeerde labeling op te sporen. Zoals reeds gezegd, is dit federale bevoegdheid. Controles worden niet systematisch uitgevoerd. Het zijn vooral de verwerkende bedrijven die hun aankopen laten controleren. Deze analyses gebeuren in het ILVO.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Mag ik u vragen om bij uw federale collega aan te dringen op een strenger toezicht op de labeling? Vlaanderen kan misschien af en toe een actie opzetten om mensen aan te sporen verse vis te kopen bij de vishandelaar.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■